

2. Drugi žalbeni razlog podijeljen je u dva dijela. U prvom dijelu Komisija ističe pogrešku koja se tiče prava prilikom tumačenja članka 1.d Pravilnika na temelju kojega ograničavanje izbora drugog jezika ne predstavlja nužno diskriminaciju već može biti opravdano s obzirom na opći cilj, poput interesa službe u okviru kadrovske politike. U drugom dijelu Komisija navodi da je Opći sud počinio povredu obveze obrazlaganja jer se, tražeći opravdanje za ograničenje izbora drugog jezika, u pobijanoj presudi isključivo ograničava na uzimanje u obzir obavijesti o natječaju, dok je trebao uzeti u obzir također Opće odredbe i njihov sadržaj.
3. Treći žalbeni razlog podijeljen je u tri dijela. U prvom dijelu Komisija navodi kako Opći sud ne može smatrati da uvjeti jezične sposobnosti nisu dijelom sposobnosti kandidata iz članka 27. Pravilnika, a da pritom ne protumači pogrešno članak 28. točku (f) Pravilnika. U drugom dijelu Komisija navodi da je Opći sud pogrešno definirao parametar vlastitog sudskog nadzora jer se je trebao ograničiti na procjenu očite pogreške u ocjeni ili proizvoljnog postupanja. U trećem dijelu, Komisija navodi da je Opći sud prekoračio ograničenja svojeg nadzora procjenjivanjem osnovanosti odluke o neuključivanju, osim triju jezika navedenih u obavijesti o natječaju (engleski, francuski i njemački), i drugih jezika, posljedično postupajući umjesto uprave.
4. Četvrtim žalbenim razlogom Komisija ističe da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava prilikom tumačenja članka 2. Uredbe br. 1/58 jer je smatrao da su komunikacije između Europskog ureda za odabir osoblja i kandidata obuhvaćene područjem primjene te odredbe, uz isključivanje svake mogućnosti ograničavanja odabira drugog jezika. Umjesto toga, mogućnost uvođenja ograničenja te vrste proizlazi, po mišljenju Komisije, iz članka 1.d stavka 5. i 6. Pravilnika koji vrijedi i za kandidate u postupku natječaja.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 7. prosinca 2016. uputio Sø- og Handelsretten (Danska) – Ernst & Young P/S protiv Konkurrencerådet

(Predmet C-633/16)

(2017/C 046/19)

Jezik postupka: danski

Sud koji je uputio zahtjev

Sø- og Handelsretten

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ernst & Young P/S

Tuženik: Konkurrencerådet

Prethodna pitanja

1. Koje kriterije treba primijeniti kod ocjene primjenjuje li se na postupanje ili mjere poduzetnika zabrana iz članka 7. stavka 1. Uredbe Vijeća br. 139/2004 ⁽¹⁾ o kontroli koncentracija između poduzetnika (zabrana uranjene provedbe) i zahtjeva li provedbena mjera iz članka 7. stavka 1. da mjera u cijelosti ili djelomično, činjenično ili pravno predstavlja element stvarne promjene kontrole ili spajanja djelatnosti koje nastavljaju obavljati poduzeća sudionici, koji – pod uvjetom da su ispunjene pretpostavke o nužnim pragovima – stvara obvezu prijave?
2. Može li okončanje sporazuma o suradnji, kao u ovom slučaju, koje je objavljeno u okolnostima koje su opisane u zahtjevu za prethodnu odluku, predstavljati provedbenu mjeru na koju se primjenjuje zabrana iz članka 7. stavka 1. Uredbe Vijeća br. 139/2004, i koje kriterije treba primijeniti kod donošenja takve odluke?
3. Utječe li na odgovor na drugo pitanje okolnost da je okončanje dovelo do tržišnih učinaka značajnih za pravo tržišnog natjecanja?

4. Ako je odgovor na treće pitanje potvrđan, traži se pojašnjenje o kriterijima i stupnju vjerojatnosti koji treba primijeniti kod odlučivanja u konkretnom slučaju je li okončanje dovelo do takvih tržišnih učinaka, kao i o značaju mogućnosti da se ti učinci mogu pripisati drugim uzrocima.

⁽¹⁾ Uredba Vijeća (EZ) br. 139/2004 od 20. siječnja 2004. o kontroli koncentracija između poduzetnika (SL 2004., L 24, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 8., svezak 5., str. 73.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 9. prosinca 2016. uputio Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona (Španjolska) – Wilber López Pastuzano protiv Delegación del Gobierno Central de Navarra

(Predmet C-636/16)

(2017/C 046/20)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Juzgado Contencioso-Administrativo de Pamplona

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Wilber López Pastuzano

Tuženik: Delegación del Gobierno Central de Navarra

Prethodno pitanje

Treba li članak 12. Direktive Vijeća 2003/109/EZ ⁽¹⁾ od 25. studenoga 2003. o statusu državljanina trećih zemalja s dugotrajnim boravištem tumačiti na način da mu se protivi nacionalni propis poput onoga o kojem je riječ u glavnom postupku i sudska praksa kojom se on tumači, koji ne predviđa primjenu uvjeta za zaštitu od protjerivanja stranog državljanina s dugotrajnim boravištem na sve upravne odluke o protjerivanju, neovisno o njihovoj prirodi i pravnom obliku, već ograničava područje primjene takvih uvjeta samo na konkretan način isključenja?

⁽¹⁾ SL 2004., L 16, str. 44. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 19., svezak 6., str. 41.)